EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 11.9.2024.
COM(2024) 400 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o pregovorima koje je Komisija obavila u području izvoznih kredita, u smislu Uredbe (EU) br. 1233/2011

1. Uvod:

Uredba (EU) br. 1233/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenog 2011. o primjeni određenih smjernica u području službeno podupiranih izvoznih kredita i o stavljanju izvan snage odluka Vijeća 2001/76/EZ i 2001/77/EZ [1] u Prilogu I. predviđa da Europska komisija izvješćuje Europski parlament o pregovorima o službeno podupiranim izvoznim kreditima. Ovo izvješće obuhvaća razdoblje od rujna 2016. do kraja 2023.

Od kasnih sedamdesetih godina 20. stoljeća, **Sporazum OECD-a o službeno podupiranim izvoznim kreditima** („Sporazum") glavni je forum za međunarodna pravila o izvoznim kreditima [2]. Osim općih pravila o transakcijama izvoznog kredita, Sporazum sadržava i „sektorske dogovore" koji obuhvaćaju posebna pravila financiranja za konkretne industrijske sektore i vrste djelatnosti. Tijekom razdoblja obuhvaćenog ovim izvješćem postignut je dogovor o **modernizaciji Sporazuma** (uključujući usklađivanje njegovih pravila kako bi se bolje poduprli klimatski ciljevi Pariškog sporazuma), a riječ je o procesu koji je pokrenut 2020. i uspješno završen 2023. Osim toga, sudionice Sporazuma dogovorile su 2021. da će **ukinuti službenu potporu za izvozne kredite za postrojenja za proizvodnju električne energije iz ugljena**.

Izvan OECD-a glavni pregovori odvijali su se u okviru **Međunarodne radne skupine za izvozne kredite** („IWG") u kojoj su se okupile članice OECD-a i velika gospodarstva u usponu. Pregovori su prvotno pokrenuti 2012. i nastavljeni su tijekom razdoblja izvješćivanja, ali su 2020. suspendirani zbog nemogućnosti postizanja dogovora o ključnim pitanjima.

2. Razvoj događaja u OECD-u tijekom razdoblja izvješćivanja

Donošenje pravila

Najznačajniji pregovori o donošenju pravila tijekom razdoblja izvješćivanja odnosili su se na: dogovor iz srpnja 2023. o modernizaciji Sporazuma i njegovu dodatnom usklađivanju s klimatskim ciljevima te sporazum iz listopada 2021. o zabrani službene potpore za izvozne kredite i vezane pomoći za izvoz novih postrojenja za proizvodnju električne energije iz ugljena i izvoz opreme za postojeća postrojenja. Drugi važni događaji tijekom razdoblja izvješćivanja bili su pokretanje preispitivanja zabrane ugljena 2022. te reforma odredaba Sporazuma o lokalnim troškovima i komercijalne referentne kamatne stope (CIRR). U nastavku se navodi i niz drugih izmjena Sporazuma.

(i) Modernizacija Sporazuma i proširenje područja primjene Sektorskog dogovora o izvoznim kreditima za klimatske promjene

Nakon prvog prijedloga EU-a iz studenog 2019. sudionice su u studenom 2020. postigle dogovor o zajedničkom okviru za pregovore o modernizaciji Sporazuma. Tehnički pregovori započeli su u studenom 2020., a konačni dogovor postignut je u ožujku 2023.

[1] SL L 326, 8.12.2011., str. 45.

[2] Danas u Sporazumu sudjeluje 11 zemalja: Australija, Kanada, EU, Japan, Koreja, Novi Zeland, Norveška, Švicarska, Turska, Ujedinjena Kraljevina i Sjedinjene Američke Države.

Modernizacija, koja je stupila na snagu 15. srpnja 2023., omogućuje dulje rokove otplate, i to do 22 godine za klimatski prihvatljive transakcije i do 15 godina za većinu drugih transakcija. Ista pravila o maksimalnim rokovima otplate primjenjuju se na sve zemlje (bez razlike između zemalja kategorije I i kategorije II). Modernizirani Sporazum omogućuje i veću fleksibilnost u načinu otplate (tj. strukturi rokova otplate koja uključuje učestalost, veličinu i način otplate glavnice i plaćanje kamata), pri čemu se zahtijeva izrazita transparentnost. Osim toga, minimalne premijske stope za kreditni rizik koje agencije za kreditiranje izvoza moraju naplatiti za pokriće osiguranjem snižavaju se (za najviše 15 %) za transakcije s duljim rokovima otplate. Sektorski dogovori o željezničkoj infrastrukturi i strukturama projektnog financiranja izbrisani su iz glavnog dijela Sporazuma jer su postali suvišni zbog manjka fleksibilnosti u odnosu na opća pravila Sporazuma.

Nadalje, sudionice su **proširile područje primjene Sektorskog dogovora o izvoznim kreditima za klimatske promjene** kako bi uključivalo projekte povezane s okolišno održivom proizvodnjom energije, hvatanjem, skladištenjem i prijevozom CO_2, prijenosom, distribucijom i skladištenjem energije, čistim vodikom i amonijakom, proizvodnjom s niskim emisijama, prijevozom s nultim i niskim emisijama te mineralima i rudama za čistu energiju. Te će izmjene povećati učinak financiranja izvoza u okviru ostvarivanja klimatskih ciljeva i ispunjavanja obveza iz Pariškog sporazuma o usklađivanju financijskih tokova sa smanjivanjem emisija stakleničkih plinova i razvojem koji je otporan na klimatske promjene.

U okviru modernizacije Sporazuma **Sektorski dogovor o izvoznim kreditima za brodove** preinačen je u samostalan sektorski dogovor. (Napomena: Rasprave o reformi Sektorskog dogovora o izvoznim kreditima za brodove započele su u ožujku 2024.

(ii) Zabrana potpore postrojenjima za proizvodnju električne energije iz ugljena

EU je u lipnju 2021. na sastanku sudionica Sporazuma predstavila svoj prijedlog za preispitivanje Sektorskog dogovora o izvoznim kreditima za projekte proizvodnje električne energije iz ugljena (prethodno Prilog VI. Sporazumu) radi zabrane službeno podupiranih izvoznih kredita ili vezane pomoći za postrojenja za proizvodnju električne energije iz ugljena, opskrbe opremom za ta postrojenja i povezane aktivnosti kao što su rudarstvo i prijevoz termalnog ugljena. Dodatni pregovori održani su na izvanrednom sastanku sudionica koji se održao 15. rujna 2021. u virtualnom obliku. Sudionice su postigle konsenzus u listopadu 2021., prije Konferencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama 2021. (COP 26). Takav ishod doprinosi ambicijama Unije da ostvari ciljeve Pariškog klimatskog sporazuma.

Dogovoreni tekst, koji čini članak 6. Sporazuma, sadržava trenutačnu zabranu službeno podupiranih izvoznih kredita ili vezane pomoći za izvoz novih postrojenja za proizvodnju električne energije iz ugljena i isporuku opreme za postojeća postrojenja. U njemu se predviđa i niz iznimaka. Dopušteno je podupirati elektrane koje rade s učinkovitim postrojenjima za hvatanje, upotrebu i skladištenje ugljika ili naknadnu ugradnju postrojenja za hvatanje, upotrebu i skladištenje ugljika u okviru postojećih postrojenja za proizvodnju električne energije iz ugljena na temelju praga emisija od 350 metričkih tona CO_2 po GWh (ili sličnih odgovarajućih kriterija navedenih u razredu projekta B, vrsti 1. Dodatka 1. Sektorskom dogovoru o izvoznim kreditima za klimatske promjene). Druga iznimka omogućuje da se potpora za izvozne kredite za opremu za smanjenje onečišćenja ili emisija koristi u postojećim postrojenjima, pod uvjetom da ne dovodi ni do produljenja korisnog vijeka rada elektrane ni

do povećanja njezina kapaciteta. Naposljetku, novim člankom 6. predviđa se da, ako se u budućnosti razviju učinkovite tehnologije za smanjenje emisija CO_2 koje nisu povezane s hvatanjem, upotrebom ni skladištenjem ugljika, sudionice mogu konsenzusom donijeti odluku o dopuštanju potpore za njih. Novi članak 6. zamijenio je Sektorski dogovor o izvoznim kreditima za projekte proizvodnje električne energije iz ugljena, koji je izbrisan iz Sporazuma.

(iii) Pokretanje preispitivanja članka 6.

Nadovezujući se na novi članak 6. i u kontekstu proširenja područja primjene Sektorskog dogovora o izvoznim kreditima za klimatske promjene, EU je u srpnju 2022. sudionicama predstavio prvi dokument za raspravu o preispitivanju članka 6. Sporazuma kako bi se obuhvatila sva fosilna goriva (uključujući djelatnosti rudarstva i prijevoza termalnog ugljena, istraživanja, proizvodnje, prijevoza, skladištenja, rafiniranja i distribucije sirove nafte i prirodnog plina za energetski sektor i proizvodnju energije bez smanjenja emisija). Nakon toga je u studenom 2023. uslijedio prijedlog s detaljnim opisom pristupa. U prijedlogu EU-a predviđa se zabrana s ograničenim iznimkama, na koje se primjenjuje čvrsti mehanizam transparentnosti i zahtjev za objavljivanje bilo kakve kontinuirane potpore, uz obrazloženje za njezino pružanje. U prijedlogu se isto tako predviđa da se iz Sektorskog dogovora o izvoznim kreditima za klimatske promjene isključe svi projekti koji se temelje na fosilnim gorivima. Sudionice trenutačno raspravljaju o njemu.

(iv) Reforma odredaba o lokalnim troškovima

EU je u lipnju 2019. predstavio prijedlog za povećanje maksimalnog iznosa lokalnih troškova za koje bi se mogla pružiti potpora u skladu s pravilima Sporazuma. Sudionice su o tom prijedlogu raspravljale u studenom 2019. te u ožujku i lipnju 2020., kad je postignut opći konsenzus o načelu veće fleksibilnosti Sporazuma kad je riječ o tom pitanju, ali ne i o mehanizmu koji je prvotno predložio EU.

EU je u studenom 2020. predstavio kompromisni prijedlog u kojem se predlaže povećanje maksimalne razine potpore za lokalne troškove na 40 % vrijednosti izvoznog ugovora u zemljama kategorije I i 50 % vrijednosti izvoznog ugovora u zemljama kategorije II za sve sektore (osim za Sektorski dogovor o izvoznim kreditima za civilne zrakoplove (SDZ) i Sektorski dogovor o izvoznim kreditima za brodove) te zadržavanje obveza prethodne obavijesti kad je riječ o lokalnim troškovima koji premašuju 15 % vrijednosti izvoznog ugovora. Sudionice su se neformalno složile s prijedlogom, odnosno brisanjem posebne odredbe o lokalnim troškovima sadržane u Sektorskom dogovoru o energiji iz obnovljivih izvora, ublažavanju klimatskih promjena i prilagodbi tim promjenama te vodnim projektima te uvođenjem klauzule o preispitivanju koja bi se trebala provoditi tri godine nakon stupanja na snagu novih odredaba o lokalnim troškovima. Sve su sudionice 2021. pisanim postupkom službeno postigle dogovor o tim izmjenama.

(v) Reforma CIRR-a

Pregovori o reformi započeli su na 15. sastanku tehničkih stručnjaka sudionica u ožujku 2017. Nakon dugog niza tehničkih razmjena sudionice su 15. srpnja 2021. službeno postigle dogovor o tekstu reforme CIRR-a, koji se počeo primjenjivati 15. srpnja 2023.

Sporazum uključuje revidiranu metodologiju za izračun osnovnih kamatnih stopa (uz primjenu osam rokova dospijeća državnih obveznica umjesto prethodnih triju ili čak jednog), usklađeni izračun CIRR-a među različitim sektorskim dogovorima (osim za Sektorski dogovor o izvoznim kreditima za brodove i SDZ, koji imaju zasebnu metodologiju CIRR-a) i uvođenje odredaba o raspolaganju CIRR-om prije potpisivanja financijskog ugovora. U sklopu preispitivanja utvrđena je i obvezna naknada za izravne davatelje kredita.

Osim toga, zbog prestanka primjene referentne stope LIBOR-a 2021. više se nije mogla upotrijebiti nedavno dogovorena metodologija za izračun nove marže CIRR-a (polovina tromjesečnog prosjeka dnevnih prinosa petogodišnjih stopa zamjene + 80 baznih bodova). Kako bi se riješilo to pitanje, sudionice su se u kontekstu pregovora o modernizaciji 2023. dogovorile o privremenoj fiksnoj marži od 100 baznih bodova dok se ne utvrde nova pravila odnosno do 14. srpnja 2024. Stručnjaci su u studenom 2023. postigli dogovor o produljenju privremene marže za godinu dana (tj. do 14. srpnja 2025.).

(vi) Pojedinačni posebni dogovori

Nepovoljan gospodarski učinak pandemije bolesti COVID-19 utjecao je i na razvoj pravila Sporazuma, što je vidljivo iz donošenja pojedinačnih posebnih dogovora o i. odgodi otplate u skladu sa SDZ-om 2021. i ii. smanjenju predujma, i to 2021. i 2023.

- Odgoda otplate u zrakoplovnom sektoru

EU je u veljači 2021. tajništvu OECD-a podnio prijedlog pojedinačnog posebnog dogovora radi smanjenja ozbiljnih posljedica zdravstvene krize uzrokovane bolešću COVID-19 na europsku industriju civilnog zrakoplovstva. U okviru tog pojedinačnog posebnog dogovora sudionicama SDZ-a omogućilo bi se da privremeno daju potpore svojim proizvođačima civilnih zrakoplova čije je poslovanje ugroženo kratkoročnim problemima s likvidnošću operatera i kupaca novih zrakoplova i motora zbog ograničenja međunarodnih putovanja povezanih s pandemijom bolesti COVID-19. Sudionice su prihvatile pojedinačni posebni dogovor koji je stupio na snagu 12. ožujka 2021. Odnosi se na razdoblje od 1. studenog 2020. do 31. listopada 2021.

- Smanjenje predujma

Sudionice su 5. studenog 2021. prihvatile pojedinačni posebni dogovor povezan sa smanjenjem minimalnog predujma koji se zahtijeva od kupaca u transakcijama u skladu s pravilima Sporazuma. Sudionice su potvrdile da je riječ o mjeri koja predstavlja hitan i izniman korak u okviru reakcije na gospodarski pad do kojeg je dovela zdravstvena kriza uzrokovana bolešću COVID-19. Pojedinačni posebni dogovor iz 2021., koji je prvotno bio na snazi do 4. studenog 2022., produljen je za još jednu godinu pa je istekao 4. studenog 2023. Sudionice su sličan pojedinačni posebni dogovor koji se temelji na povećanim kamatnim stopama i kontinuiranim inflacijskim pritiscima postigle u prosincu 2023., a primjenjivat će se godinu dana.

(vii) Druge promjene povezane s donošenjem pravila

Tijekom razdoblja izvješćivanja izmijenjen je niz rokova povezanih s preispitivanjem različitih sektorskih dogovora. Rok za preispitivanje Sektorskog dogovora o izvoznim

kreditima za nuklearne elektrane pomaknut je 2021. na kraj 2023., a tri roka koja se odnose na Sektorski dogovor o izvoznim kreditima za željezničku infrastrukturu (rok za preispitivanje, klauzula o vremenskom ograničenju valjanosti i izmjena zahtjeva za sindiciranje za transakcije u zemljama OECD-a s visokim dohotkom) pomaknuta su 2021. na kraj 2023. (Napomena: Sektorski dogovor o izvoznim kreditima za željezničku infrastrukturu izbrisan je u okviru modernizacije. Vidjeti u nastavku.) Naposljetku, rok za klauzulu o vremenskom ograničenju valjanosti Sektorskog dogovora o izvoznim kreditima za klimatske promjene koji se primjenjuje na Dodatak III. (kriteriji prihvatljivosti za projekte prilagodbe klimatskim promjenama) produljen je za godinu dana do 31. prosinca 2021.

Jedna od promjena tijekom razdoblja izvješćivanja odnosila se na uključivanje Sporazuma o premijama za zemlje usporednih tržišnih vrijednosti u Sporazum 2017. godine. Sudionice su se u studenom 2016. dogovorile o tom novom skupu pravila za zemlje s premijom za kreditni rizik u kojima je općenito dostupno privatno tržišno financiranje (tj. zemlje usporednih tržišnih vrijednosti).

Tijekom razdoblja izvješćivanja sudionice su se nastavile dogovarati o dvogodišnjim produljenjima Sporazuma o transparentnosti nevezanih kredita ODA-e, koji je izvorno stupio na snagu 2005. To se posljednji put dogodilo 2022., kad je taj sporazum produljen do prosinca 2024., kad će se održati rasprava o mogućnosti da taj sporazum postane trajan ili o njegovu produljenju na dulje razdoblje.

Nove sudionice

Tijekom razdoblja izvješćivanja sudionice Sporazuma postale su Turska (studeni 2018.) i Ujedinjena Kraljevina (lipanj 2021.), čime se njihov ukupan broj povećao na 11. Ujedinjena Kraljevina postala je sudionica i Sektorskog dogovora o izvoznim kreditima za civilne zrakoplove (sektorski dogovor o zrakoplovstvu).

Turska je podnijela zahtjev za sudjelovanje u Sporazumu u rujnu 2017. Njezino sudjelovanje u Sporazumu dogovoreno je u studenom 2018. s trenutačnim učinkom. Zahvaljujući članstvu u Europskoj uniji Ujedinjena Kraljevina je sudjelovala i u Sporazumu i u Sektorskom dogovoru o izvoznim kreditima za civilne zrakoplove („SDZ”) od njihova sklapanja. Njezino je sudjelovanje prestalo nakon povlačenja iz Europske unije 31. siječnja 2020. Na sastancima sudionica Sporazuma i SDZ-a održanima od ožujka 2020. do ožujka 2021. sudjelovala je kao promatrač. Postala je sudionica Sporazuma i SDZ-a u lipnju 2021.

3. Međunarodna radna skupina za izvozne kredite:

Kontekst

IWG je osnovan 2012. kao forum za dijalog između davatelja izvoznih kredita koje podupire vlada koji su članovi OECD-a i onih koji to nisu, radi postizanja dogovora o novom skupu multilateralnih pravila u obliku „smjernica”. IWG ima 18 članica (tadašnjih 10 sudionica Sporazuma OECD-a o službeno podupiranim izvoznim kreditima – „Sporazum OECD-a”) [3],

[3] Australija, Kanada, EU, Japan, Koreja, Norveška, Novi Zeland, Švicarska, Turska i SAD.

uključujući Brazil, Kinu, Indiju, Indoneziju, Izrael, Maleziju, Rusku Federaciju i Južnu Afriku. Vijeće je 26. studenog 2015. potvrdilo sudjelovanje EU-a u raspravama IWG-a [4].

Međutim, napredak postignut tijekom dvadeset pregovaračkih sastanaka IWG-a održanih od 2012. do 2019. nije bio dovoljan. Postojale su velike razlike u ključnim strukturnim pitanjima, kao što su stupanj transparentnosti potreban za dokazivanje usklađenosti s konačnim odredbama te njihovo područje primjene. Naposljetku, to je dovelo do odluke EU-a i skupine drugih članica IWG-a da 19. studenog 2020. suspendiraju svoje sudjelovanje u tehničkim pregovorima [5]. Iako je riječ o privremenoj suspenziji, uvjeti za nastavak njihova rada do danas nisu ispunjeni.

Tijekom razdoblja izvješćivanja održano je devet službenih tehničkih sastanaka IWG-a: u Braziliji 2016., u Washingtonu i Pekingu 2017., u Rimu, Haagu i Luxembourgu 2018. te u Oslu, Bukureštu i Braziliji 2019.

Glavni tajnik i radne skupine IWG-a

Članice IWG-a imenovale su glavnog tajnika kako bi osigurale učinkovitiji pregovarački proces i pružanje neutralne pomoći. Gđa Michal Ron iz Italije preuzela je 1. rujna 2017. svoje dužnosti, koje je obavljala tri godine. Članice su potvrdile i njezina nasljednika od 2020., g. Jian-Ye Wanga iz Kine.

Kako bi se olakšala priprema tehničkih rasprava između plenarnih sastanaka IWG-a, osnovan je niz radnih skupina za: maksimalnu službenu potporu i predujam, lokalne troškove, maksimalne rokove i način otplate, razmjenu informacija, područje primjene, određivanje cijena te kamatne stope. Započele su i posebne rasprave o brodovima.

Pregovori su doveli do određene razine konvergencije u pogledu niza tehničkih pitanja. Na primjer, na 17. sastanku IWG-a u Luxembourgu ostvaren je neznatan napredak tijekom rasprava o maksimalnoj službenoj potpori, uz potvrdu definicija „vrijednosti izvoznog ugovora", „cijene izvoznog ugovora" i „komercijalne vrijednosti ugovora". Na 20. sastanku IWG-a u Braziliji u rujnu 2019. stranke su se donekle usuglasile u pogledu maksimalnih rokova otplate i projektnog financiranja. Osim toga, u raspravama o pomorskom prometu došlo je do djelomičnog usklađivanja u pogledu elemenata kao što su sufinanciranje s privatnim sektorom, datum početka roka otplate kredita i prihvatljivi troškovi za službenu potporu. Međutim, ni u jednom od tih područja nije se mogla postići potpuna suglasnost.

Štoviše, delegacije u osnovi nisu mogle ostvariti značajnu konvergenciju u pogledu ključnih pitanja o kojima se pregovaralo. Ta su se pitanja odnosila na to kako osigurati transparentnost uvjeta koji se nude u transakcijama izvoznog kredita kako bi se dokazala usklađenost sa smjernicama, na osiguravanje dovoljno širokog područja primjene te na potrebu za obvezom provedbe međunarodnih standarda za održivost duga. Unatoč intenzivnim pregovorima te kreativnim i dobronamjernim nastojanjima glavne tajnice da posreduje u postizanju kompromisa, od sredine 2019. postalo je jasno da konsenzus o tim pitanjima nije moguć.

[4] https://www.consilium.europa.eu/media/23017/st14376-fr15.pdf
[5] https://policy.trade.ec.europa.eu/news/eu-and-10-other-members-suspend-participation-negotiations-international-working-group-export-2020-11-19_en?prefLang=hr

Ta nemogućnost sudionica da na tehničkoj razini postignu konsenzus o ključnim pitanjima prvi je put istaknuta na 19. sastanku IWG-a u Bukureštu 2019. EU je, među ostalim, istaknuo potrebu za prebacivanjem rasprave s tehničke na političku razinu kako bi se pokušao prevladati taj zastoj. Napredak nije ostvaren ni tijekom daljnjih neformalnih rasprava održanih u rujnu u Braziliji. Vijeće Europske unije primilo je to stanje na znanje 21. siječnja 2020.

Sastanak IWG-a na visokoj razini

Sljedeći sastanak IWG-a održan je 10. srpnja 2020. na razini zamjenika ministara (glavni direktori) kako bi se provela rasprava o prevladavanju temeljnih razlika radi nastavka tehničkih pregovora. Prije sastanka nastojalo se postići dogovor o zajedničkom priopćenju kojim se odobravaju daljnji koraci u pogledu ključnih pitanja. Međutim, konsenzus se nije mogao postići ni putem priopćenja ni na samom sastanku.

To je dovelo do toga da je skupina članica IWG-a – Australija, Brazil, Kanada, Europska unija, Japan, Koreja, Novi Zeland, Norveška, Švicarska, Turska i Sjedinjene Američke Države – suspendirala svoje sudjelovanje u tehničkim pregovorima IWG-a. Te su članice 19. studenog 2020. objavile javnu izjavu o tome [6]. U izjavi se navodi da se „nakon osam godina savjetovanja stajališta članica IWG-a i dalje znatno razlikuju kad je riječ o obvezama u pogledu [...] ključnih pitanja". Navedeno je i da članice potpisnice ne mogu „opravdati nastavak sudjelovanja u tehničkim pregovorima IWG-a ako i sve dok članice ne preuzmu potrebne obveze na visokoj razini koje će omogućiti nastavak tehničkih pregovora".

Međutim, potpisnice izjave jasno su dale do znanja da će „tijekom te suspenzije daljnjih tehničkih pregovora [one] i dalje biti otvorene za razmatranje vjerodostojnih prijedloga vlada članica IWG-a u okviru rasprave na razini zamjenika ministara, posebno u pogledu transparentnosti". Najavile su i svoju spremnost da u budućnosti ocijene jesu li uvjeti za nastavak pregovora povoljni te da razmotre mogućnost novog sastanka IWG-a na visokoj razini, onoj zamjenika ministara, ako okolnosti to opravdavaju.

U tom su kontekstu Komisija i Vijeće krajem 2021., 2022. i 2023. ocijenili je li došlo do promjena koje bi opravdale novi sastanak na visokoj razini na kojem bi se raspravljalo o mogućoj ponovnoj aktivaciji IWG-a. Tijekom svakoga od tih preispitivanja zaključeno je da potrebni uvjeti nisu ispunjeni te, konkretno, da nijedna vlada članice IWG-a nije podnijela prijedlog ni o jednom ključnom pitanju. Sljedeće preispitivanje planirano je za kraj 2024.

Komisija će o novom razvoju događaja pravodobno obavijestiti Europski parlament.

[6] https://policy.trade.ec.europa.eu/news/eu-and-10-other-members-suspend-participation-negotiations-international-working-group-export-2020-11-19_en?prefLang=hr